

ENCICLOPEDIA VIETII CASNICE

Štěpánka Sekaninová, Martin Urbánek
& Eva Chupíková

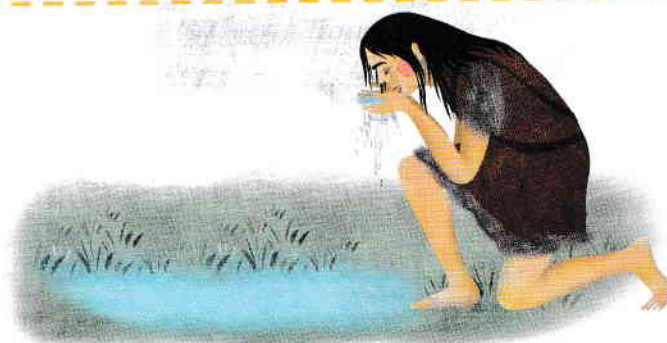
Traducere din engleză: Adrian Ciubotaru

CUPRINS

BAIA ...	4
MĂȘINA DE SPĂLAT ...	12
BUCĂTĂRIA ...	20
MĂȘINA DE GĂTIT ...	24
FRIGIDERUL ...	30
TACĂMURILE ...	38
CAMERA DE ZI ...	44
MOBILA ...	50
TAPETELE ...	62
JOCURILE DE MASĂ ...	68
DORMITORUL ...	76
UȘILE ȘI ÎNCUIETORILE ...	82

După câteva zile petrecute pe drum, ești plin de praf sau de noroi; oricum ar fi, ești murdar din cap până în picioare. Dar aceasta nu are cum să fie o problemă, nu-i așa? E destul să intri în camera de baie, să-ți faci un duș ori să-ți umpli cada apă, să adaugi gel, spumă sau sare de baie parfumată și să te îmbăiezi în voie. În câteva minute, vei străluci de curățenie și vei arăta mai *fresh* ca oricând. Totuși, oamenii nu au avut întotdeauna la dispoziție o baie acasă, așa cum o știm.

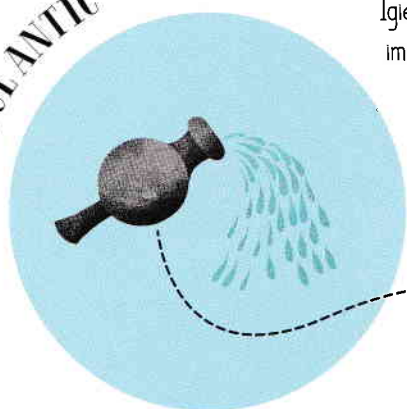
O baie în aer liber

Așadar, cum se spălau strămoșii noștri? Ei bine, oamenii străvechi profitau de ceea ce le oferea natura: un râu cu apa rece, un lac, un izvor sau chiar apele mării, dacă locuiau cumva aproape de țărm. Cei mai norocoși dintre ei își făceau duș în apa cristalină a cascadei. Un duș acompaniat de trilarile păsărilor și de șoaptele pădurii, și brize de aer cald care îi mângâiau plăcut pe obraji. Destul de romantic, trebuie să recunoști...

Igiena personală era importantă pentru egipteni.

Vas (urcior) de ceramică.

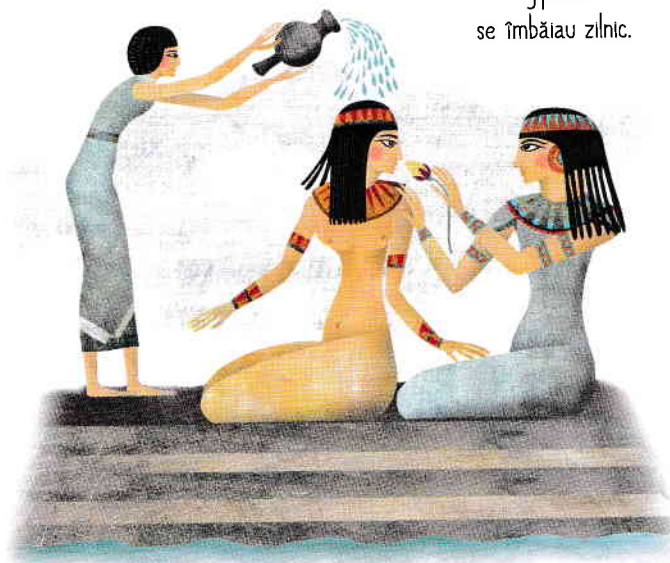
EGIPTUL ANTIC

Cada de pe vremuri

Nobilii egipteni își instalau acasă căzi de baie, pe care le foloseau de câteva ori pe zi. **Apa caldă, în care slugile adăugau lapte de capră sau de asin, dar și tot felul de ierburi** plăcut mirositoare, era considerată foarte sănătoasă pentru piele. La ordinea zilei erau și ritualurile legate de baie. Egiptenii se îmbăiau atât înainte de a merge la culcare, cât și înainte de a lua masa, crezând că dacă erau mai curați la trup, erau mai aproape de zei. În cazul în care nu găseau timp pentru o baie îndelungată, se mulțumeau cu un duș scurt.

Egiptenii se îmbăiau zilnic.

Cronologie →

PREISTORIA

EGIPTUL ANTIC

GRECIA ANTICĂ

ROMA ANTICĂ

ORIENTUL MIJLOCIU

GRECIA ANTICA

O cadă de baie tipic grecească, făcută din piatră sau din lut ars.

Camerele de baie grecești

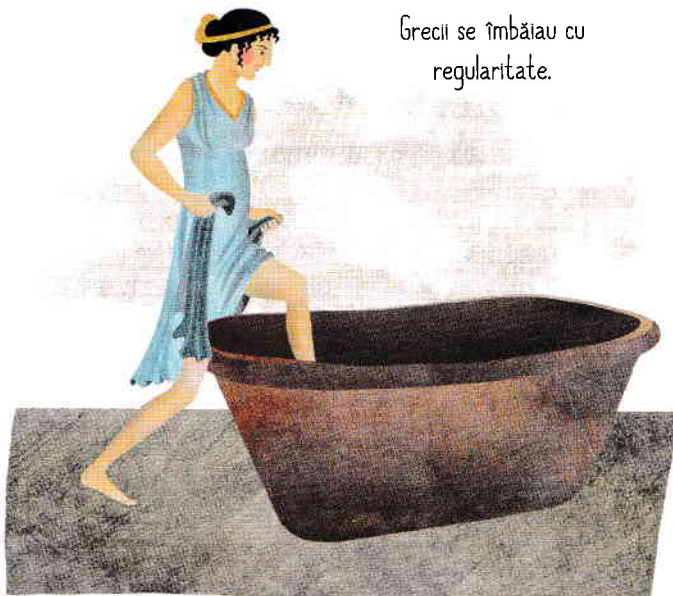
Grecii antici, de asemenea, credeau **că pietatea nu e posibilă fără curățenie**. În timp ce sărăntocii Eladei își turnau apă pe cap din niște carafe de lut ca să se spele, bogătașii își amenajau încăperi speciale în palatele lor pentru igiena personală, unde erau instalate căzi de baie **prevăzute cu un sistem ingenios de drenare a apei**. Se poate spune că acestea au fost primele camere de baie adevărate.

Izvoarele cu apă fierbinte

Băile publice erau alimentate cu apă provenind din surse naturale, de regulă, izvoare cu apă fierbinte. Dacă în vecinătate nu se găsea niciun izvor termal ca acesta, nicio problemă: romanii au construit apeducte care transportau apa sărată a mării din cele mai îndepărtate locuri ale țării spre băile sau termele publice.

Trăiască baile!

Modul în care romanii abordau curățenia personală semăna foarte mult cu abordarea grecească. De aceea, nu te va surprinde să afli că **băile publice** erau foarte populare în Roma Antică. Pentru oamenii din societatea înaltă, vizitele regulate la terme erau, practic, o obligație. Baia comună ocupa un loc important în viața socială a Romei. Desigur, bărbații și femeile făceau baie în încăperi separate.

Grecii se îmbăiau cu regularitate.

Cuptor în care se încălzea apa de baie.

ROMA ANTICA

Sclavii erau răspunzători de încălzirea apei.

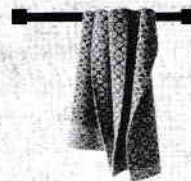
EVUL MEDIU

SECOLUL
AL XVI-LEA

SECOLUL
AL XVIII-LEA

SECOLUL
AL XIX-LEA

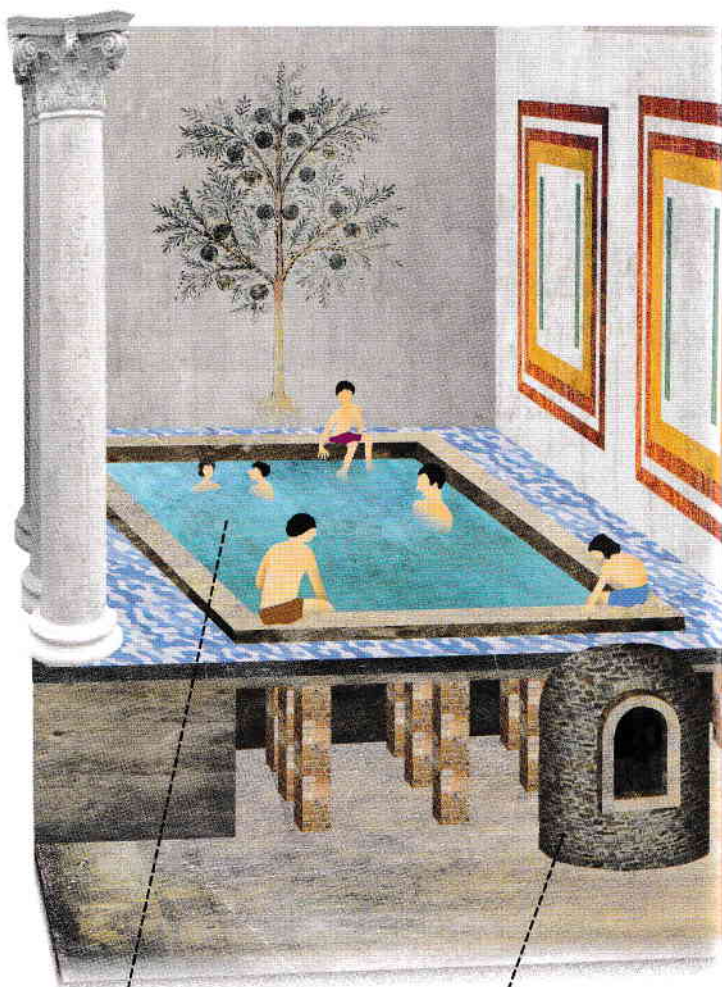
SECOLUL
AL XX-LEA

Deși niciun roman din vechime nu ar fi admis-o public, arheologii au descoperit că mulți cetățeni înstăriți ai Romei aveau piscine și săli de baie în somptuoasele lor vile. Ceea ce nu înseamnă că acești oameni ar fi renunțat cu totul la terme în favoarea băilor de acasă. Așa cum am spus mai sus, **baia avea o funcție socială importantă în epocă.**

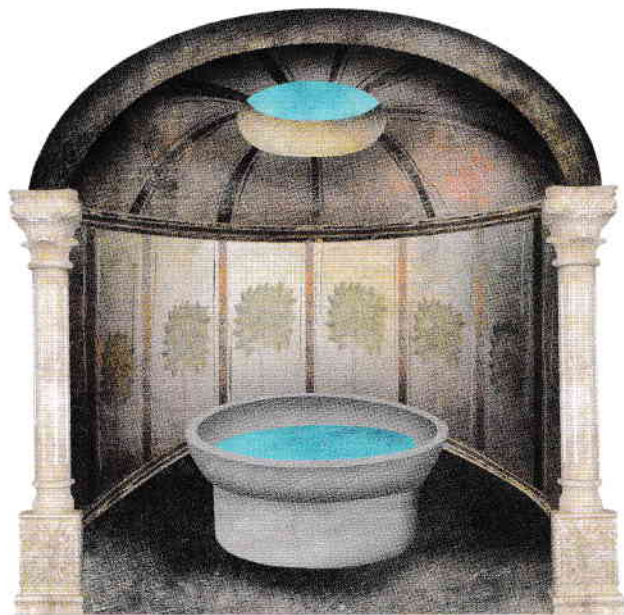
Baia în Evul Mediu

Cu toate că popularitatea băilor publice din Roma a scăzut, iar starea lor a degradat de la un veac la altul, obiceiul de a frecventa băile în comun a pătruns, prin imitație, în Orientul Mijlociu și a continuat să înflorească acolo mult timp după căderea Romei. Numai în străvechiul Bagdad erau, într-o vreme, **circa 60 000 de camere de baie.**

Piscină cu apă caldă.

Încălzirea apei.

În Evul Mediu, oamenii obișnuiau să ia masa în timp ce să îmbăiau.

Cronologie →

PREISTORIA

EGIPTUL ANTIC

GRECIA ANTICĂ

ROMA ANTICĂ

ORIENTUL MIJLOCIU

Mozaic decorativ.

Sclav.

Cina în baie

Dacă îți închipui că Evul Mediu a fost epoca mizeriei și noroiului, va trebui să-ți reconsideri părerea! În perioada medievală timpurie, existau **băi publice** în care puteai accede plătind o sumă mică de bani. În acele băi comune se discutau afaceri și politică; uneori, oamenii chiar luau **cina** acolo. Și dacă în Antichitate bărbații se îmbăiau separat de femei, în Evul Mediu aceștia se spălau de-a valma, în aceleași încăperi.

EVUL MEDIU

Ciubăr de lemn pentru baie.

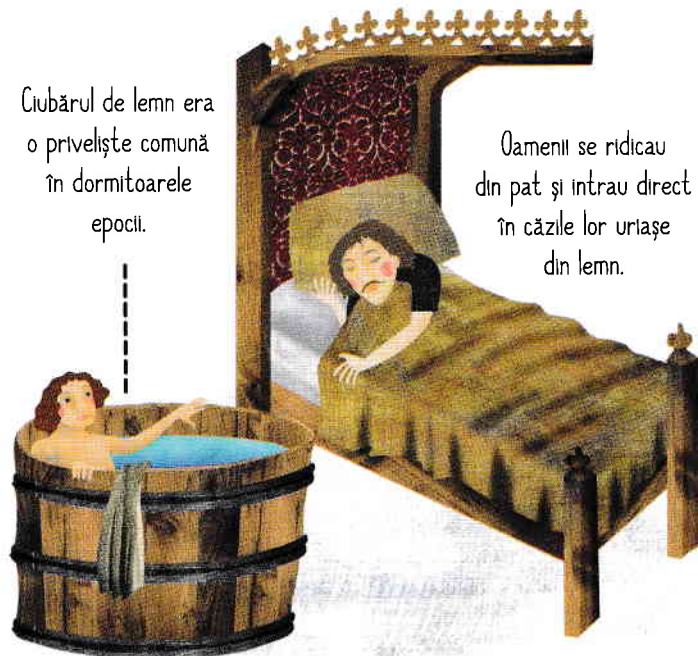

Baia de acasă

Cum arătau oare camerele de baie private în Evul Mediu? Ei bine, problema e că... nimeni nu avea așa ceva acasă! Căci oamenii obișnuiau să se spele pe corp în... dormitoarelor lor! Era destul să aduci în încăpere un ciubăr mare de lemn și să-l umpli cu apă caldă – o soluție perfectă dacă îți doreai apoi să te strecoari imediat sub plapumă, curat și proaspăt!

Ciubărul de lemn era o priveliște comună în dormitoarelor epocii.

Oamenii se ridicau din pat și intrau direct în căzile lor uriașe din lemn.

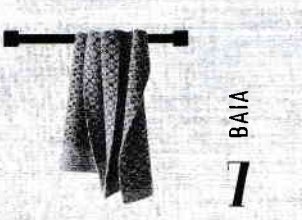
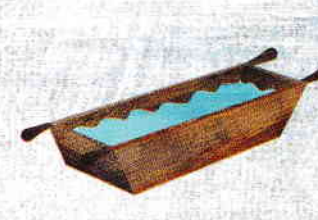
EVUL MEDIU

SECOLUL AL XVI-LEA

SECOLUL AL XVIII-LEA

SECOLUL AL XIX-LEA

SECOLUL AL XX-LEA

Mozaic decorativ.

Sclav.

Cina în baie

Dacă îți închipui că Evul Mediu a fost epoca mizeriei și noroiului, va trebui să-ți reconsideri părerea! În perioada medievală timpurie, existau **băi publice** în care puteai accede plătind o sumă mică de bani. În acele băi comune se discutau afaceri și politică; uneori, oamenii chiar luau **cina** acolo. Și dacă în Antichitate bărbații se îmbăiau separat de femei, în Evul Mediu aceștia se spălau de-a valma, în aceleași încăperi.

EVUL MEDIU

Ciubăr de lemn pentru baie.

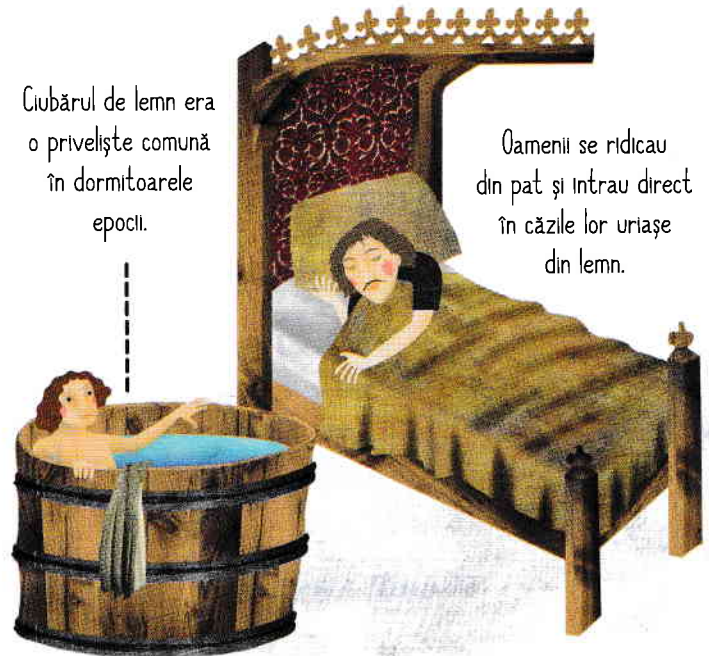

Baia de acasă

Cum arătau oare camerele de baie private în Evul Mediu? Ei bine, problema e că... nimeni nu avea așa ceva acasă! Căci oamenii obișnuiau să se spele pe corp în... dormitoarelor lor! Era destul să aduci în încăpere un ciubăr mare de lemn și să-l umpli cu apă caldă – o soluție perfectă dacă îți doreai apoi să te strecoari imediat sub plapumă, curat și proaspăt!

Ciubărul de lemn era o priveliște comună în dormitoarele epocii.

Oamenii se ridicau din pat și intrau direct în căzile lor uriașe din lemn.

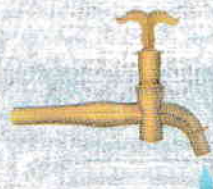
EVUL MEDIU

SECOLUL
AL XVI-LEA

SECOLUL
AL XVIII-LEA

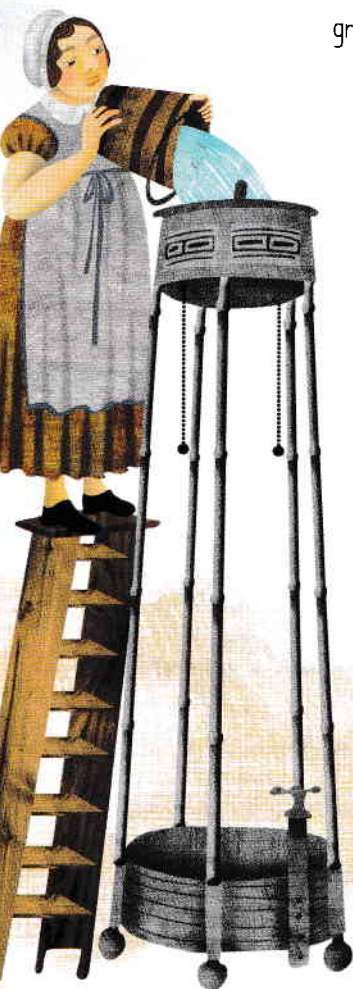
SECOLUL
AL XIX-LEA

SECOLUL
AL XX-LEA

După interzicerea băilor în locurile publice și de teama iumiei, oamenii medievali și-au pierdut treptat gustul pentru spălat și deci și pentru sălile de baie comune sau private. Ei credeau cu tărie că **lenjeria curată va menține și curățenia corporală**, de aceea femeile purtau parte multă rufărie de corp. Iar pentru a mirosi cât mai acceptabil, își ungeau intens pielea cu uleiuri parfumate.

Prototip al dușului.
Ideea lui Feetham a devenit realitate
grație medicului francez François
Merry Delabost.

Igiena a fost înlocuită
de inul curat.

Traiască dușul!

Reține acest an din istoria omenirii: 1767. Este anul în care englezul **William Feetham** a inventat primul duș mecanic din lume. Apa era pompată într-un rezervor suspendat de tavan. Tot ce îți rămânea să faci era să tragi de un lănțisor și să te speli sub șuvoiul de apă care începea să se reverse din belșug peste tine din acel vas suspendat – cum să nu vrei să fredonezi o melodie în timp ce te speli? Dușul mecanic a fost un uriaș salt înainte în istoria mondială a igienei.

Miraculosul robinet

Obiceiul de a ține corpul departe de apă a dăinuit până prin veacurile al XVII-lea și al XVIII-lea. Apoi au apărut primele **sisteme de apă și canalizare** în orașele mari, care alimentau casele cetățenilor bogați **cu apă curată**. Deschide robinetul și – ura! – ai destulă apă să te speli sau să-ți faci o baie!

ronologie →

REISTORIA

EGIPTUL
ANTIC

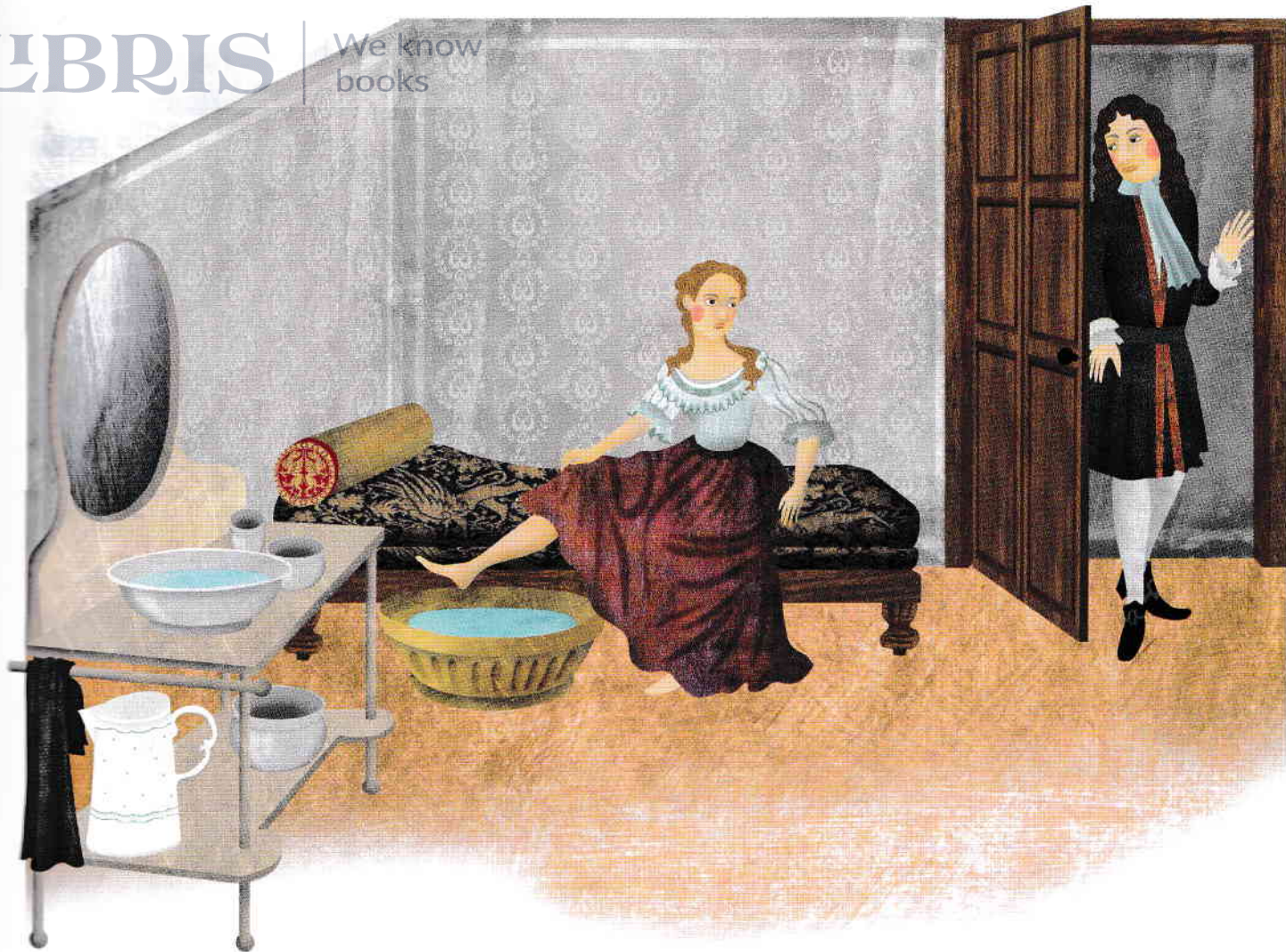
GRECIA
ANTICĂ

ROMA
ANTICĂ

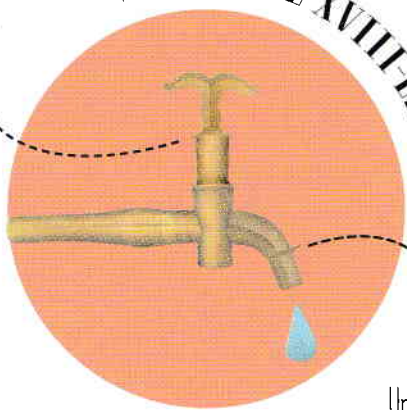
ORIENTUL
MIJLOCIU

EVUL

Robinetul de apă.

Un adevărat lux în secolul al XVIII-lea.

SECOLUL AL XVIII-LEA

În baie sau în dormitor?

Tot ce facem noi azi, în camerele noastre de baie, în veacul al XVIII-lea se făcea în... **dormitor**. Mâinile și picioarele se spălau într-un lighean instalat pe un lavoar în unul dintre ungherele încăperii, unde se afla și măsuța de toaletă la care te machiai, te pieptănai și îți aranjai părul. Toate aceste lucruri le puteai face în prezența amicilor sau chiar a vizitatorilor din acel moment – ce înțelegeau oare pe atunci oamenii prin intimitate?

EVUL MEDIU

SECOLUL AL XVI-LEA

SECOLUL AL XVIII-LEA

SECOLUL AL XIX-LEA

SECOLUL AL XX-LEA

